

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 11483

Doknr.
346707

Dato
09-12-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 18. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 97 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 97:

”Hvad er ministerens kommentar til, at der angiveligt er mange kommuner, der ikke lever op til deres forpligtelse om at tilbyde gratis rådgivning, jf. servicelovens § 11, stk. 7, over for borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier? Der henvises i den forbindelse særligt til debatten hos kampagnen #enmillionstemmer på Facebook om emnet i forlængelse af Folketingets høring om retssikkerhed for borgere med handicap afholdt onsdag den 11. november 2020.

<https://www.facebook.com/groups/bakopomdepaarorende/permalink/2686207691645354/>”

Svar:

Som jeg læser historierne i Facebook-opslaget, handler de først og fremmest om familier, som ikke har fået tilbud om familievejledning efter servicelovens § 11, stk. 8.

Denne ordning er et målrettet tilbud til familier til børn med handicap, fordi netop disse familier har et særligt behov for råd og vejledning i forhold til de spørgsmål, der rejser sig, når ens barn får konstateret en betydelig og varig funktionsnedsættelse.

Familievejlederordningen, som ligger ud over kommunernes generelle forpligtelser til at vejlede og rådgive borgerne, skal således sikre, at familierne får et tilbud om rådgivning og vejledning, som skal styrke familiens og barnets videre udvikling og trivsel set i lyset af familiens ændrede livssituation som følge af barnets funktionsnedsættelse.

Familievejledningen skal kunne håndtere nogle af familiens indledende spørgsmål, og skal fungere som en form for »brobygning« mellem familien og det offentlige i den indledende fase, efter at barnets funktionsnedsættelse er konstateret. Derimod er ordningen ikke et stående tilbud til familien i et længere forløb, lige som familievejlederen ikke har kompetence til at træffe afgørelse om hjælpen til familien.

Bestemmelsen pålægger dermed kommunerne en klar forpligtelse til at tilbyde familievejledning til forældre til børn med handicap, inden for 3 måneder efter kommunen har fået kendskab til barnets eller den unges funktionsnedsættelse. Lovgivningen er altså klar, og jeg har selvfølgelig en forventning om, at kommunerne lever op til deres forpligtelser.

Med venlig hilsen
Astrid Krag